Global.

ANNE O. KRUEGER

økonom og tidligere vicedirektør i IMF

Indien risikerer at sætte stormagts-drømme over styr

Et hurtigt voksende og demokratisk Indien vil ikke kun gavne indere, men hele verden. Desværre har premierminister Narendra Modis regering valgt en hindu-nationalistisk kurs, som fører landet i den forkerte retning.

For bare få årtier siden var Indien en relativt lille spiller på verdensscenen. På trods af sin størrelse og enorme befolkning kravlede landet afsted med, hvad der nedladende blev kaldt en »hinduvækst« på sølle fire procent om året fra 1947, da Indien blev selvstændigt, og frem til 1980erne.

Siden har indisk økonomi været blandt de hurtigst voksende i verden med en gennemsnitlig BNP-vækst på 6,2 procent om året siden 2006. Men kan Indien holde det imponerende tempo?

En af grundene til, at det tog så lang tid for Indiens økonomi at begynde at vokse efter landets selvstændighed, er, at regeringen i årtier holdt et stramt greb om den hjemlige økonomiske aktivitet og samtidig begrænsede den internationale samhandel og afskrækkede investeringer udefra.

Men i 1991 tvang en dyb økonomisk krise regeringen til at gennemføre reformer, som banede vej for en eksplosiv vækst i udenrigshandlen. Indiens andel af den globale eksport voksede fra 0,5 procent i 1991 til 2,6 procent i 2022, og andelen af handlen med kommercielle tjenester voksede endnu mere, hvilket også bidrog til en markant vækst i indernes indkomst.

Mens Indiens økonomiske vækst var imponerende, blev den i årtier overskygget af Kina. Men i 2021 voksede Indien for første gang stærkere end Kina. Og det forventer Den Internationale Valutafond (IMF) vil fortsætte, så Indien både i 2023 og 2024 ventes at opleve en vækst på 6,3 procent, mod henholdsvis 5,0 procent og 4,2 procent i Kina.

Indkomsten pr. indbygger vokser også hurtigere i Indien, og det selvom Indien har en større befolkning end Kina, omkring 1,42 milliarder. Indien har nu ikke blot klodens største befolkning, men også den femtestørste økonomi målt ud fra de aktuelle valutakurser og den tredjestørste målt ud fra købekraftsparitet.

Indiens politikere og centralbank har da også gjort et stort arbejde siden 1990erne. Telesektoren er moderniseret betydeligt, hvilket vil blive bekræftet af enhver, som husker, hvor svært det var at foretage et telefonopkald i Indien før 2003. Og banksystemet blev stabiliseret og styrket under den tidligere direktør for Indiens centralbank Raghuram Rajan.

Senest har premierminister Narendra Modis regering desuden øget investeringerne i vedligeholdelse og opgradering af infrastrukturen. Elnettet er udvidet til at dække 98 procent af landets husholdninger, og kontantydelser har forbedret vilkårene for landets fattigste. Samtidig er skattestrukturen ændret og konkurslovene forbedret.

Indiens økonomiske succes har styrket landets internationale position og dets nationale selvsikkerhed. Den geopolitiske udvikling og især rivaliseringen mellem USA og Kina har også styrket Indiens position, og nogle mener, at landet kan blive den næste globale økonomiske supermagt.

»Med sin store og relativt unge befolkning kan Indien i de kommende år få fordel af en stærk 'demografisk dividende'.«

Men det vil kræve flere økonomiske reformer, og desværre ser Modis regering ud til at vende ryggen til nogle af de principper og politikker, som har dannet grundlag for Indiens store vækst.

Til en start har regeringen lanceret initiativet »Make in India«, hvor virksomheder med statstilskud, toldtariffer og andre tiltag bliver ansporet til at udvikle, producere og samle produkter i Indien, selvom det i de forudgående årtier netop var en liberalisering af samhandlen, som var med til at skubbe til Indiens økonomiske vækst.

Samtidig får store indiske virksomheder betydelig statsstøtte og nyder derfor endnu større fordele i forhold til små og mellemstore virksomheder, som kæmper med at navigere i alle de regler og love, som styrer den økonomiske aktivitet. Modi-regeringen har tilsyneladende ikke forstået, at en robust iværksætterkultur og dynamiske små og mellemstore virksomheder er fuldstændig afgørende for en sund økonomisk vækst.

Her hjælper det ikke, at det er gået meget langsomt med at privatisere ineffektive statsejede virksomheder.

Og når det gælder om at manøvrere i det offentlige system og domstolene, er lange bureaukratiske forhalinger stadig normen.

På den politiske front har Modis regering tilsyneladende opgiver de sekulære principper, som er skrevet ind i den indiske forfatning, til fordel for hindunationalisme. Modis parti, Bharatiya Janata, har udvist ringe tolerance for ikkehinduer og især muslimer, som regeringen bliver anklaget for at diskriminere mod. Der er også alvorlige bekymringer over undertrykkelse af pressefriheden og koncentration af den økonomiske og politiske magt.

Med sin store og relativt unge befolkning kan Indien i de kommende år få fordel af en stærk »demografisk dividende«. Men for at få mest muligt ud af den må regeringen sikre, at unge har adgang til kvalitetsuddannelse og gode job, og det er der god grund til at tvivle på, at den kan.

Indien døjer i forvejen med en høj ungdomsledighed. Selvom indskrivningen i grundskolen er steget, er kvaliteten i uddannelsessystemet stadig lav, hvilket afspejler sige i en høj grad af analfabeter blandt voksne indere. Der er et enormt behov for at opgradere arbejdsstyrkens faglige evner.

Et hastigt voksende, demokratisk Indien vil ikke kun gavne inderne, men hele verden. Men regeringens nuværende kurs vil kun føre ind i en blindgyde.

De indiske ledere må opgive deres kurs og fokusere på at styrke uddannelsessystemet, strømline det bureaukratiske vælde og skabe mere lige økonomiske spilleregler. Hvis de gør det, kan det 21. århundrede blive Indiens århundrede.

Copyright Project Syndicate 2023 – www.project-syndicate.org

Oversættelse: Bibi Christensen